

NA VĚKY VĚKŮ

Text rozhlasové hry

REPATRIAČNÍ ODDĚLENÍ STÁTNÍ VĚZNICE

Větrák porcuje vzduch. Kůže pleská o kůži.

ZŘÍZENEC

Pane Karnaku. Pane Karnaku, slyšíte mě? Pane Karnaku...

Kdosi se jen těžce probírá. Zhluboka dýchá.

KARNAK

Co se stalo?

ZŘÍZENEC

Ztratil jste vědomí při cestě do karantény.

KARNAK

Do karantény?

ZŘÍZENEC

Doktor vyloučil otřes mozku, budete tam mít jenom bouli. Bohužel vás musím poprosit, abyste urychleně opustil budovu věznice.

KARNAK

Kde...kde to jsem?

ZŘÍZENEC

Pane Karnaku, denně tu mám pět šest šmejdu, jako jste vy, co se to snaží uhrát na ztrátu paměti a trvalou invaliditu. Takže šetřete sílu na cestu domů...

Hudební předěl

MĚSTO

Město hučí, přede a rachtá. Dopravní prostředky se pohybují hladce a plynule. Jemné elektromotory, vzdychání magnetických měchů, syčení hydraulických pístů a brzd. Jedno takové se ozve zrovinka vedle nás.

ŘIDIČ

Tak mi poraďte, co s váma mám dělat? Jedete se mnou už třetí kolo.

KARNAK

Jak se to tu jmenuje?

ŘIDIČ

Tohle je čtvrt Saga Tenera. Plná
fajnovejch baráků a rezidentů, co
rozhodně nejezdí hromadnou dopravou.
Stačí?

KARNAK

Támhle ty domy neznám.

ŘIDIČ

To je mi fakt líto. Stojí tu, co
jezdím tuhle linku.

KARNAK

Jak je to dlouho?

ŘIDIČ

Jste federál nebo co? Koukejte
vypadnout, než zavolám ochranku!

Hydraulika zabouchne dveře a vůz se pisklavě rozjede.

KARNAK (PRO SEBE)

Kolmá devět. Dvě stě patnáct kroků od
zastávky ke schodišti. Třicet devět
schodů. Pak podél zábradlí až na
konec.

Karnakovy kroky se rozléhají na dlažbě. Pak se Karnak zastaví.

KARNAK

Branka po pravý ruce...

Karnak slyší, jak někdo v domě na cosi hraje, co připomíná
elektrickou kytaru. Za jeho zády brzdí motor a pak zasyčí
hydraulika dveří.

SALY

Ríde!

KARNAK

Saly?

SALY

Čekala jsem u brány, ale řekli mi, že
's měl nějakou nehodu a odvezli tě na
rentgen.

KARNAK

Jo...upadl jsem.

Okamžik nevědí, jak pokračovat.

SALY
Vypadáš mladší.

KARNAK
To bych měl říct já, ne?

SALY
Tak už to sakra řekni.

KARNAK
Zapomněl jsem kód od branky.

SALY
Copak my zamykáme?

KARNAK
Promiň. Promiň, Saly. Strašně mě bolí hlava.

Hudební předěl.

DŮM KARNAKOVÝCH

Preludování hudebního nástroje neustává. Hydraulika otevře dveře.

SALY
Nezlob se, nechce s tebou teď mluvit...

KARNAK
To je v pořádku.

SALY
Ne, není to v pořádku. Ale deset let je strašně dlouhá doba...

KARNAK
O tom něco vím.

SALY
Nechtěla jsem s tím začínat.

KARNAK
A o čem jiným bychom mluvili, Saly? O stromech na zahradě? O trávě, kterou je třeba posekat? O počasí?!

SALY
Vím, že to muselo být hrozný.

KARNAK
Ne, nevíš nic!

SALY (TIŠE)
Promiň.

Ozve se nové preludování kytary.

KARNAK
Už s tím zatraceně přestaň!

Hudební předěl.

Zazní hydraulické otevírání dveří a těžké Karnakovy kroky.

KARNAK (TIŠE)
Jamo? Jamo, omlouvám se. Je mi to líto. Nemusíš se mnou mluvit, dokud sama nebudeš chtít. Dobrou noc...

Karnak dosedne na postel, která jemně zaprotestuje.

SALY
Tak co?

KARNAK
Spí...

SALY
Snažila jsem se jí to vysvětlit, ale sám víš, jak jim v tomhle směru na škole motají hlavy.

KARNAK
Proč jsi nedostala náhradního partnera?

SALY
Odmítla jsem.

KARNAK
Měla jsi na něj nárok...když už platíme tu příšernou pojistku.

SALY
Musíš k nějakému doktorovi, Ríde. Není přece normální, že si člověk nepamatuje půlku života.

KARNAK
Říkali, že se to stává. Do týdne se to srovná. Co je tohle?

SALY
Ty vážně nevíš?

KARNAK
Ne.

SALY
Dýmka.

KARNAK
Já jsem kouřil?

SALY
Byli jsme k vůli tomu dvakrát u
psychologa.

Je slyšet, jak si Karna zapálí a potáhne kouř.

SALY
Nesnášela jsem, jak kouříš v posteli.

KARNAK
Aha...promiň.

Karnak fajfku zase odloží.

SALY
Ne, počkej, počkej, Ride...ani nevíš,
jak jsem si přála, aby sis tu zase
zapálil.

KARNAK
Jama je moc krásná. Vyrostla. Je z ní
úplná ženská.

SALY
Naši na mě loni převedli podíly ve
firmě. Dokud nebudeš chtít, nemusíš...

KARNAK
Ale já chci, Saly. Musím! Musím zase
začít normálně žít...

Hudební předěl.

UNIVERZITA

Univerzitní chodba žije. Šum. Rozhlas hlásí čas další hodiny.
Nejisté kroky. Je slyšet i tiché šeptání dvou pedagogů.

PEDAGOG (ŠEPTEM)

Je to možný? To byl profesor Karnak...

PEDAGOG II (ŠEPTEM)

Karnak? Ten co je ve vězení?

Hydraulika otevře dveře. Slyšíme vrzat tužku zaneprázdněného ředitele. Kdosi si odkašle.

MORY

Úřední hodiny jsou jen do půl deváté, kolego. Zkuste přijít včas.

KARNAK

Pár let jsem se zdržel...

Pero se zastaví.

MORY

Karnaku? Je to možný? Ríde! Já mám snad halucinaci. Myslel jsem, že až za tři roky...

KARNAK

I ředitel by měl občas číst noviny. Nová vláda, nová amnestie. Musím tě zklamat svojí přítomností...

MORY

Co to povídáš? Ríde! Nemůžu tomu uvěřit. Na to si musíme zapálit.

Je slyšet otevírání šuplíku.

MORY

Výjimečný materiál pro výjimečné chvíle. Tohle se teď prodává ve Vanze.

KARNAK

Není to zakázaný?

MORY

Není to povolený. Jsme fakulta přírodních věd, Ríde, ne policejní. Myšlenky potřebují katalogizaci...tak na tebe.

Ťuknou o sebe dýmky. Oba se nadechnou a vydechnou, jakoby požili vzácný koňak.

MORY

Takovejch let.

KARNAK

Budeš pro mě mít místo?

MORY

Máš ho tu ze zákona.

KARNAK

Víš...jak to myslím.

MORY

A budeš po tom všem, chtít ještě přednášet?

KARNAK

Kdo jiný než já? Jsem přece napravenej.

MORY

Přestaň s tím. Znáš profesora Zeda z přírodovědy?

RÍD

Měl bych?

MORY

Podle evalvace nejoblíbenější pedagog na škole. Taký byl ve výkonu trestu.

RÍD

Kdy?

MORY

To my vysvětli, Ríde, jak to, že si ta lůza z Vanze může dovolit takovýhle kouření...něco ti ukážu. Pojd'!

Hudební předěl.

VÝTAH (MECHANICKÝ HLAS)

Výtah jede směrem do suterénu.

MORY

Knihovnu jsme zrušili a místo ní je teď relaxační hala, to budeš zírat. Dva bazény s protiproudem...

KARNAK

Už se nechte?

MORY

Čte a nečte. Před pěti lety se přešlo
na emitaci dat. Co se děcka biflovaly
půl roku, mají v hlavě za tři hodiny.
Zkrátili jsme mistrovský studium na
tři semestry. Přednáší se jen
v posledním.

VÝTAH (MECHANICKÝ HLAS)

První patro.

Zasyčí hydraulika. Kroky.

RAFA

Dobrý den, pane řediteli.

MORY

Dobrý den, Rafo. Asi se neznáte, tohle
je Rafa Boryová z kinetickofyzikální
katedry, profesor Karnak tu
přednášel...vlastně bude přednášet
matematickou a státní filozofii.

RAFA

Slyšela jsem o vás.

KARNAK

To mě mrzí.

MORY

Berte ho s humorem, je to filozof.

RAFA

Boryová.

KARNAK

Karnak.

Karnak vzdychne. Začne se mu špatně dýchat.

RAFA

Je vám dobře?

MORY

Co je, Ríde? Jsi úplně bledej.

KARNAK

Nic, nic. Jen...jen mě rozbolela
hlava.

MORY

Omluvte nás.

VÝTAH (MECHANICKÝ HLAS)
První podzemní patro...

Hydraulika zasyčí a vyjde pár spěšných kroků. Karnak přerývavě dýchá.

KARNAK
Ta vůně...

MORY
Kamaráde, tenhle parfém už skolil jiný kanóny. Na školní radě jsme hlasovali, jestli to dělají z lidskejch nebo zvířecích lejn...

KARNAK
Něco mi to připomnělo.

MORY
Takže asi z lidskejch. Kdo těm ženskejm nalhal, že to voní?

KARNAK (TIŠE)
Levandule.

MORY
Co?

KARNAK
Připomnělo mi to levanduli.

MORY
Levanduli? Co to je?

KARNAK
Já nevím...

Hudební předěl.

MORY
Tak, co tomu říkáš? Když se vystěhují ty knížky. Vymaluje se. Bude to tu jak za starejch časů. Rídova černá díra.

KARNAK
Díky, Mory.

MORY
Mimochodem, plánuješ znovu zavést školení pedagogů a kontroly přednáškových textů?

KARNAK

To jsem dělal?

MORY

Jako každej státní ideolog. Ale doba se zklidnila.

KARNAK

Asi jsem tu nikomu moc nechyběl, co?

MORY

Dobře víš, že já i univerzita jsme stáli za tebou, Ríde. Mohlo se to stát komukoliv.

KARNAK

Jenže se to stalo mně.

Elektrická kytara zaskučí a propojí obrazy...

DŮM KARNAKOVÝCH

...nástroj se rozléhá prostorem. Karnak zavře dveře a hudební instrument zmlkne.

JAMA

Matko?

KARNAK

To jsem já, Jamo...

JAMA

Jdu k sobě...

KARNAK

Jamo, Jamo můžu s tebou mluvit?

JAMA

Nemám čas. Potřebuju cvičit!

KARNAK

Počkej! Pamatuješ, jak jsme tady spolu skákali z křesla na křeslo? Jako přes bažinu.

JAMA

Ne.

KARNAK

Nikdo nesměl šlápnout na koberec. Byly ti čtyři.

JAMA
Tos ještě nebyl vrah.

KARNAK
Víš, vůbec, co to slovo znamená, Jamo?

JAMA
Jo! Že se ti ve škole všichni
posmívaj. Vrahounova dcera! Vrahovka!
Vrána!

Cosi prudce bouchne a ozve se hraní na hudební nástroj. Karnak
vzdychne.

KARNAK
Moje hlava...moje hlava.

Znovu zaúpí. Cosi hlučně padá na zem, jak ruce šátrají po opoře,
střepey, a pak se sesune i Karnakovo tělo. Rána masa o zem.

INT. ORDINACE DOKTORA KOUPA

Kroky se rychle blíží. Kdosi vydechne a pak zaslechneme
zapalovač.

KOUP
Kouřit je tu přísně zakázáno!

KARNAK
Proč mě zadržela policie?

KOUP
Nezadržela. Doprovodila. Vaše žena
požádala o přezkoumání zdravotního
stavu.

KARNAK
Saly?

KOUP
Po dobu vašeho podmíněného propuštění
je povinna podávat týdenní hlášení o
vašem pohybu a zdravotních změnách.

KARNAK
To mi neřekla.

KOUP
Má o vás strach. Prý jste včera upadl?

KARNAK

Jen malá závrať.

KOUP

Vaše dýmka, pane Karnaku.

Karnak ji vyklepe.

KARNAK

Omlouvám se, nebolí mě potom tak hlava.

KOUP

Jsem doktor Koup. Vrchní repatriační lékař a vedoucí návratového programu federální věznice.

Otevře složku a zašustí papírem.

KOUP

Opravte mě, kdybych se v některém z bodů mýlil. Ríd Karnak. Před nástupem do výkonu trestu univerzitní profesor v oboru matematická a státní filozofie. Za zabití z nedbalosti odsouzen k dvačtyřiceti pozemským letům, tedy ke třinácti našim. Tři roky odpuštěny na základě amnestie. Žena ani děti se vás nezřekly. Zaměstnavatel vám podržel místo. V čem je tedy problém, profesore Karnaku?

KARNAK

Já...já nemám žádný problém.

KOUP

Vaše žena si to nemyslí. Prý trpíte migrénami a často zapomínáte.

KARNAK

Naopak. Já si vzpomínám.

KOUP

Vzpomínáte?

KARNAK

Vzpomínám si na věci, na vůně na...ani nevím, co to je, jen mám dojem, že to dobře znám...

KOUP

Co přesně si ze svého trestu pamatujete?

KARNAK

Strach. Obrovský strach...

KOUP

Nevím, nakolik vám princip nápravy soudce vysvětlil. Smyslem trestu je uvědomění si hodnoty života. Víte lépe než já, že naše společnost nepřipouští trest smrti. Vědomí je po konci biologické části našeho žití...

KARNAK

...nemusíte se namáhat, doktore. Přednáším to dvacet let. Kým jsem byl na zemi?

KOUP

Na tom vůbec nezáleží, pane Karnaku. To, co vaše vědomí zažilo na zemi je vymazáno. Všechno až na strach ze smrti. Ten provází bytosti na zemi od jejich narození. Všechno, co pozemšťan dělá během svého života, je spojeno se snahou přežít. Už před čtyřmi tisíci lety objevili naše sondy planetu s primáty schopnými implantace vědomí. Nevelká genetická úprava vedla k optimalizaci jejich mozku. Malou část jsme ponechali hostiteli, ve zbytku pak sídlí vědomí odsouzence. Jsou emočně propojeni. Oba se bojí o život.

KARNAK

Abych se mohl vrátit, musel jsem...

KOUP

...zemřít. Amnestie znamená, že na zemi musíme zařídit nějakou pohromu, válku nebo epidemii. Bohužel od té doby, co se množí nepokoje ve Vanze, začíná být na Zemi trochu těsno.

KARNAK

Nevíte...nevíte, co je levandule?

KOUP

V jednom promile případů se může stát, že výmaz informací z výkonu trestu není úplný.

KARNAK

Pamatuju si věci ze Země?

KOUP

Není to nic vážného.

Zazní klakson.

KOUP

Služba! Připravte stresor!

KOUP

Stresor? Co je to?

KOUP

Nemějte obavy, profesore. Možná to není úplně příjemné, ale zbaví vás to všech nežádoucích vzpomínek.

Je slyšet rychlé kroky a zvuk přístroje na kolečkách.

KARNAK

Ale já nechci! Nechci už žádný výmaz.

KOUP

Musíme vám připoutat ruce, pane Karnaku, abyste si neublížil.
Premedikace vás uvolní.

Krátký zápas a pak oddychování. Přezky. Dotahování.

KOUP

Bohužel není možné použít celkovou anestezii. Váš mozek musí být aktivní. Klapky na očích brání, aby je tlak vytlačil. Je to jen okamžik a začnete nový život.

Cvakne vypínač a Karnakovi vyrazí z úst výkřik.

UNIVERZITA

Aula hučí. Kroky oznámí příchod pedagoga. Vrzání. Zavládne ticho.

KARNAK

Posad'te se. Dámy a pánové, jmenuji se profesor Karnak a budu u vás přednášet matematickou a státní filozofii. Jak už víte z předešlého semestru pomocí Sartomovy rovnice jsme schopni dokázat, že naše vědomí je hmatatelná a měřitelná veličina. Jeho úbytek po

zániku tělesné schránky se dá vyjádřit
výpočtem...diktuji:

Křída klouže po tabuli.

KARNAK

Lencova konstanta krát epsilon plus
druhá odmocnina z Dojteho
determinantu, to celé budeme derivovat
diverzantní konstantou a dále doplníme
jako první neznámou v Haldemayerově
matici...

Hlas přehluší hudební číslo, ve kterém je nesporně slyšet sólo na
elektronickou kytaru budoucích generací. Potlesk.

SALY

Byla jsi báječná! Skvělá, Jamo!
Skvělá!

JAMA

Měla jsem hroznou trému...

SALY (TIŠE)

Jsem na tebe moc pyšná, holčičko!
Přišel i otec, stojí tam vzadu.

JAMA

Prosila jsem tě, abys ho sem netahala.
Je to můj koncert!

SALY

Ty sis nevybrala nás a my jsme si
nevybrali tebe, Jamo. Prostě k sobě
patříme a to nezměníš.

Kolem je hluk.

KARNAK

Ahoj. Hráli jste hezky.

SALY

Myslela jsem, že ti to vadí.

KARNAK

Vadí mi to, když potřebuju pracovat.

SALY

Nechci, abys chodil na moje koncerty,
otče. Říkám to jasně?

KARNAK

Počkám v autě.

SALY

Ríde...

KARNAK

To je v pořádku, mám s sebou práci.

SALY

Tohle sis mohla odpustit.

JAMA

Nápodobně, matko.

DŮM KARNAKOVÝCH

Slyšíme, jak elektromotor automobilu táhle zhasne. Na kapotu dupe déšť.

SALY

Usnula. Jak jsou děti roztomilý, když spí. Jamo...jsme doma.

KARNAK

Počkej. Já ji odnesu...

Namáhavě nese dceru do schodů. Prší. Občas zaduní hudební nástroj, který o něco zavadil. Dveře se sami otvírají. Konečně dívku položí do postele. Zadýchal se. Vedle položí kytaru.

JAMA (TIŠE)

...vážně se ti to líbilo, otče?

KARNAK

Jo. Vážně, jo. A spi...

JAMA

Jak se to tenkrát stalo?

KARNAK

Slyšelas to přece milionkrát...

JAMA

Ne od tebe.

KARNAK

Dobře...ten den bylo zatmění. Meteorologové slibovali, že by se kolem oběda mohly na pár minut roztrhat mraky. Ten rok teprve podruhé...

Karnak se odmlčí.

JAMA

A dál?

KARNAK

Zorganizoval jsem školní výlet na Dajanský skály. Vyběhal jsem všechny razítka a povolení...

JAMA

...teď už se tam nesmí.

KARNAK

To je dobře. Jeden student přešel zábradlí, aby si vyfotil propast. Nikdo si ho ve tmě nevšiml. Nenapadlo ho, že náhlý pokles teploty promění vlhkost na kamenech na led...jeho tělo našli až za tři dny.

Karnak zavadí o kytaru.

JAMA

Pozor na ni, otče...

KARNAK

Byla to moje vina, měl jsem je varovat. Ne, neměl jsem vůbec žádný výlet organizovat...

JAMA

Znal jsi toho kluka dobře?

KARNAK

Ne, ani ne...víš, tenkrát jsem se zajímal spíš o sebe.

Pokojem se ozve brnkání na kytaru. Tiché a melodické.

JAMA

Co je to?

KARNAK

Co?

JAMA

Co to hraješ?

KARNAK

Promiň, kam ji mám dát.

JAMA
Počkej, otče. Tys hrál nějakou
melodii.

KARNAK
Ne. Jen tak jsem si brnkal.

JAMA
Zahraj to znova.

KARNAK
Viš, že to neumím.

JAMA
Zkus to...

KARNAK
Jamo, to je nesmysl.

Chvilí je ticho, pak jakoby se prsty sami rozběhly po strunách.

JAMA
Co je to za tóny?

KARNAK
Nevím. Nevím, co je to za tóny.

JAMA
Zní to exoticky. Tuhle stupnici vůbec
neznám, kde ses to naučil?

Karnak už ví, že výmaz v jeho hlavě nic nevyřešil. Jeho dech se
zrychlí a přejde do spěchu v dalším obraze.

UNIVERZITA

Rychlé kroky ukrajují metry chodby. Pak klepání.

RAFA
Dále!

Dveře se otevřou.

RAFA
Profesore Karnaku?

RAFA
Dobrý den, Rafo. Rád...rád bych mluvil
s profesorem Zedem, prý máte společný
kabinet.

RAFA

Pan ředitel nechtěl uvolnit ten váš.
Před státní filozofií má respekt i
vedení. Ale to jistě víte.

KARNAK

Kde ho najdu?

RAFA

Má teď hodinu volno.
Předpokládám, že se bude schovávat v
tom svém skleníku.

KARNAK

Schovávat?

RAFA

Ani nevíte, jaké potěšení je sdílet
kabinet s homofóbm, jakým je profesor
Zed. A to všechno jen díky vám, pane
kolego.

Hudební předěl.

SKLENÍK

Skleník jemně hučí a šustí.

KARNAK

Profesore Zede!? Jste tu někde?
Profesore!

ZED

Botanika je nejzázračnější věda,
kolego. Tolikrát už nám dokázala, jak
jsme omylní.

KARNAK

Ríd Karnak, já jsem...

ZED

Vidíte? Tady vlevo mám zeleninu
vypěstovanou pomocí genetických
hnojiv. A tady mi roste jen na
kompostu. Ty pohnojené dávají plody
dvakrát větší...

KARNAK

Můžu s vámi chvíli mluvit?

ZED

Dělám teď dobrovolný výzkum na vzorcích studentů, kteří dali přednost četbě před emitací. Jsou jako plody z kompostu. Menší, méně atraktivní, ale chutné.

KARNAK

Asi vám nerozumím...

ZED

Emitor zanechává v mozku informaci, kterou student nemá spojenou s prožitkem...

KARNAK

Před mnoha lety jste svým vozem způsobil smrt jiného občana.

ZED

Můžu vám ukázat graf logických cvičení...

KARNAK

Profesore! Já s vámi o tom musím mluvit!

ZED

Není o čem.

Hudební předěl.

ZED

Je mi líto, že se ve vašem případě repatriační proces nezdařil.

KARNAK

Jak víte, že se nezdařil?

ZED

Nebyl byste tu.

KARNAK

Neznám nikoho jiného, kdo byl ve výkonu trestu.

ZED

O nic nepřicházíte.

KARNAK

Pamatujete si něco ze Země? Zvuky, melodie, vůně?

Nastane ticho, které je příliš dlouhé.

ZED

Podle zdravotní dokumentace je mé vědomí plně repatriováno. Musím vás zklamat. Je to za mnou.

KARNAK

Boryová říkala, že jste homofób, který se vyhýbá lidem. Proč?

ZED

Kolegyně Boryová dvakrát neúspěšně kandidovala do senátu, je zahořklá. Já nejsem pyšný na to, co se stalo, Karnaku.

KARNAK

Vy jste přece vyhrál soud. Nemusel jste trest podstoupit. Federální úřad potvrdil, že vina byla na straně zabité.

ZED

Nevím, kde byla vina, ale vím úplně přesně, kde zůstala.

KARNAK

Co mám dělat? Donekonečna si nechávat vymazávat mozek?

ZED

Já jsem jen botanik, kolego!

KARNAK

Prosím! Profesore...

ZED

Možná...možná vám poradí na téhle adrese.

Pero cosi naškrábe. Zed vytrhne papír z bloku.

KARNAK

Co je to za místo?

ZED

Koupil jsem tam tohle pero.

Slyšíme, jak sáhne do kapsy a vytáhne cosi, co jasně zacvaká jako propisovací tužka.

KARNAK
Zvláštní tužka.

ZED
Můžu vám dát jednu radu, kolego?

KARNAK
Budu vám vděčný.

ZED
Dejte se znovu vymazat.

Hudební předěl.

ULICE

Automobil tiše hučí. Slyšíme hlas navigace.

NAVIGACE (MECHANICKÝ HLAS)
Odbočuji z ulice Páté na Sedmou lomeno
C, vypínám akcelerátor, aktivuji
adhetické brzdy, rekuperuji. Cíl
v optickém poli.

KARNAK
Pokračuj.

NAVIGACE (MECHANICKÝ HLAS)
Provádím parkovací manévr, hradím
poplatek, aktivuji dobíjení. Venkovní
teplota i tlak v normě.

Zasyčí hydraulika dveří. Zvonek. Nestane se ale nic. Konečně ve
dveřním interkomu zapraská.

GALOVÁ
No, co je?!!

KARNAK
Paní Gastová?

GALOVÁ
Galová. Co chceš?

KARNAK
Já...já bych vám...

GALOVÁ
Nic nekupuju, nic nepojišťuju, nic
nechci!

KARNAK
Potřeboval bych s vámi jen mluvit.

GALOVÁ
Tak to už vůbec ne!

KARNAK
...mluvit o Zemi.

Na druhém konci zavládne praskavé ticho. Pak zabzučí zámek.

GALOVÁ
Zuj si boty!

DŮM GALOVÉ

Je slyšet kroky.

KARNAK
Můžete prosím rozsvítit? Asi vám
nefunguje světelné čidlo.

V tom cvakne vypínač a Karnaka bodne světlo do očí, až zaúpí.

KARNAK
Á! Co je to?

GALOVÁ
Žárovka. Tisíc wattů. Chtěl jsi mluvit
o Zemi, ne?

KARNAK
Prosím.

Světlo blikne a zhasne.

KARNAK
...poslal mě za vámi profesor Zed.

GALOVÁ
Zed? Myslela jsem, že jsi od novin.
Čas od času se vynoří nějaký ubožák,
co chce psát o Zemi. Světlo!

Slyšíme nabíhat panely.

KARNAK (VYDECHNE)
To je neuvěřitelný...máte tu tolik
věcí.

GALOVÁ

Tak spust'

KARNAK

To všechno máte ze Země?

GALOVÁ

Možná. Ale to už je dávno.

KARNAK

A za co jste tam...

GALOVÁ

Musím tě zklamat. Nikoho jsem nezabila. Makala jsme na orbitě jako kuchařka a párkrát se mrkla dolů. To je všechno. Pak mě kvůli těm cetkám vykopli. Prej pašování! Ostatní toho nakradli stokrát víc!

KARNAK

Já...pamatuju si na některý věci.

GALOVÁ

A co já s tím?

KARNAK

Profesor Zed říkal...

GALOVÁ

...myslí si, že když pomůžu jednomu, že mi sem pošle kdejakýho vrahouna. Pokecali jsme si, teď se laskavě koukej pakovat!

Zašustí látka.

KARNAK

Tady...tady je patnáct tisíc.

GALOVÁ

Mě peníze nezajímají!

KARNAK

Profesor říkal, že máte nemocnou dceru. Jistě vás to stojí hodně prostředků...

Žena vzdychne.

GALOVÁ

Vyřid' Zedovi, že je to naposled! Ať na mě už zapomene.

Slyšíme, jak vrznou dvířka, a cinkne sklo.

GALOVÁ

Tohle si pamatuješ?

KARNAK

Ne.

GALOVÁ

To je škoda. Jednosladová whisky. Je skoro padesát let stará.

KARNAK

Ale...

GALOVÁ

...jeden lok a jsi v penálu. Pro nás je etanol smrtelně jedovatej. Způsobuje rozleptání žaludku. Je v něm ale něco, co ti může otevřít oči. Nebo taky ne.

KARNAK

Mám to vypít?

GALOVÁ

Jestli spěcháš do stacionáře, tak prosím. Pij. Jinak si zaškrť rukáv. Píchnu ti půl mililitru...ber nebo nech ležet.

KARNAK

Chci to.

GALOVÁ

Játra si s tím snad poradí. Moje to zatím vždycky zvládly.

Karnak sykne, jak si jehla našla žílu. Dech se mi zrychlí.

KARNAK

Je mi...hrozný horko.

GALOVÁ

To přejde. Vydrž, jdu za tebou. (*sama sykne bolestí*) Zed tě sem neposlal proto, že jsem byla na Zemi.

KARNAK

Ne? A proč tedy?

GALOVÁ

Posledních deset let uklízím v
repatriálním oddělení.

KARNAK

Moje hlava...

I ženin hlas se začne trhat a přeskakovat.

GALOVÁ

Zaslechla jsem, že...že, když při
repatriaci vyjde slunce, může se něco
podělat...

KARNAK

Co tím myslíte?

GALOVÁ

Co já vím? Meju tam hajzly, Karnaku.
Ještě jednu...

KARNAK

Ne. Už nechci...

GALOVÁ

Ale chceš, proto jsi přece přišel.

Karnak skoro vykřikne, jak dostane další dávku. Dech se v něm
krátí.

KARNAK

Strašně to bolí. Praskne mi hlava!

Galová se začne kuckavě smát.

GALOVÁ

Vítej zpátky na Zemi...

Hudební předěl.

DŮM KARNAKOVÝCH

Prsty rychle jezdí po klávesnici. Klapot tlačítek naplňuje ticho
prostoru.

SALY

Nepůjdeš si už lehnout?

KARNAK

Hned. Musím jen něco dodělat.

SALY

A co to vlastně hledáš?

KARNAK

Chci vědět, jestli ten den, kdy mě
pustili, nesvítilo slunce.

SALY

Copak tady někdy svítí slunce? Záleží
na tom?

KARNAK

To právě nevím...

SALY

Pamatuju se, že když jsem si po škole
zažádala o vyhledání shody,
vygeneroval mi systém jen tři jména...

KARNAK

A ty sis vybrala špatně...

SALY

Na celý planetě se ke mně hodili jenom
tři chlapi. Ostatní holky měly seznamy
až na zem a trávily prázdniny
objížděním světa. Připadala jsem si
trochu méněcenná.

KARNAK

...tady! Poslední meteorologický
záznam sluneční aktivity.

SALY

U tvého jména stálo: geneticky
nadprůměrný, inteligentní a neobyčejně
tvrdohlavý.

KARNAK (ČTE POLOHLASEM)

...v půl jedné se sluneční paprsky
dotkly na třicet dva vteřin severní
polokoule!

SALY

Posloucháš mě?

KARNAK

Co?

SALY

Neobyčejně tvrdohlavý. To rozhodlo.
Chtěla jsem k sobě někoho, kdo ví, co
chce.

KARNAK (PRO SEBE)
Měla pravdu...mohlo se to stát.

Hudební předěl.

UNIVERZITA

Chodby hučí. Rychlé kroky. Někdo jiný je dohání.

KARNAK
Profesore! Profesore, Zede!

ZED
Mám hodinu, kolego.

KARNAK
Já, já jsem si vzpomněl...

ZED
To je vaše věc.

KARNAK
...na všechno.

ZED
Nekřičte tak...

KARNAK
Měli jsme autonehodu. Já a Veru, moje žena. Víím, že jsme se před tím hrozně pohádali.

ZED
Na tom přeci už nezáleží, Karnaku.

KARNAK
Vy to nechápete? Co když jsme zemřeli ve stejný okamžik.

ZED
Musím už jít.

KARNAK
Počkejte. Vy víte, co vám chci říct!
Jestli se ve stejný okamžik naše vědomí vrátila na planetu. A ve stejný okamžik dopadlo na severní polokouli sluneční záření...

ZED
Karnaku, to není možné.

KARNAK
Co když si mě pamatuje!

Zed vzdychne.

ZED
Poznáte můj vůz?

KARNAK
Nikdo tu tak starý auto nemá.

ZED
Po skončení výuky u něj počkejte.

KARNAK
Děkuju, děkuju vám, profesore!

ZED
Já vám nechci pomoci. Chci vám jen
otevřít oči.

AUTOMOBIL ZEDA

Vůz má hrubší, skoro až klasický zvuk. Občas v motoru zaúpí nebo
zarachotí rychlost v převodovce.

KARNAK
Žili jsme s Verunkou v bytě po jejích
rodičích. Já...já jsem učil na škole
matematiku, pamatuju si to přesně.
Poznal jsem jí na lyžích, nebylo jí
ještě dvacet...já si to pamatuju, byla
tak strašně krásná. Měli jsme syna.

ZED
Máte s sebou nějakou hotovost?

KARNAK
Co?

ZED
Jestli s sebou máte peníze?

KARNAK
Jistě. Na co?

ZED
Dejte jí sem do té obálky.

Vůz zaúpí a začne brzdit.

ZED

Až se zeptá na doklady, podejte mu obálku.

KARNAK

To je přeci hranice do Vanze.

Brzdy protestují. Vůz zastaví.

POLICISTA

Dobrý den, hraniční kontrola. Vaše doklady a povolení ke vstupu do zóny.

ZED (ŠEPTEM)

Obálku...

KARNAK

Prosím.

POLICISTA (TIŠE)

Do sedmi, ať jste pryč, pak se mění služba.

Vůz se zase rozjede.

ZED

Hrajeme si na morálku, segreguje bídu do Vanze a pak si sem jezdíme pro všechno, co nám náš civilizovaný svět za zdí nedovolí.

KARNAK

Mory si sem jezdí pro tabák.

ZED

Věděl jste, že tabákovou rostlinu jsme si přivezli ze Země?

KARNAK

Opravdu?

ZED

Dva a půl roku ji modifikovali, aby rostla v našem podnebí.

KARNAK

Přijde mi absurdní, jak málo jsem o Zemi věděl. Univerzitní profesor...

ZED

Manipulovat s vědomím je větší zločin než všechny genetické modulace, které jsme kdy udělali.

KARNAK

Kam jedeme?

ZED

Chci, abyste viděl, co najdete, když nepřestanete hledat.

V tom se ozvou rány a křik. Něco se rozprskne o automobil.

KARNAK

Přidejte! Zničí vám vůz!

ZED

Nemějte obavu, jsou to jenom děti. Jejich rodiče právě v tuhle chvíli umírají někde na Zemi. Vzadu na sedadle mám nějaký sladkosti, hodte jim to ven.

Zašustí pytlík.

KARNAK

Jde z nich strach.

ZED

Myslíte? Já se svých studentů bojím víc.

KARNAK

Jste nejoblíbenější pedagog na škole.

Díry v silnici způsobují, že se automobil třese a sténá.

KARNAK

Jezdíte sem často?

ZED

Ne. Teď už ne.

ZED

Napravo. Vidíte tu chatrč?

KARNAK

Ano. Sedí u ní nějaký žebrák.

ZED

Muri Daj. Před patnácti lety brutálně ubodal svoji družku. Dostal devadesát pět pozemských let.

KARNAK

To je...

ZED

Moje Tereza. Žili jsme spolu na Zemi skoro třicet pozemských let. Zplodili jsme dvě dcery.

KARNAK

Jak jste to zjistil?

ZED

Omylem.

KARNAK

Mluvil jste s ním?

ZED

Jednou za měsíc mu vozím jídlo.

KARNAK

A on ví...

ZED

Muri Daj je bezpečně repatriovaný. Jeho inteligence kolísá na hranici imbecility. Chtěl jste vidět marnost. Tady ji máte.

KARNAK

Kdybyste mu ale připomněl, co jste spolu zažili...

ZED

Nestane se nic.

KARNAK

Nepokusil jste se o to.

ZED

Karnaku, počkejte!

KARNAK

Řeknu mu, kdo jste! Možná...

Je slyšet pohyb a zasyčení dveří.

ZED

Karnaku!

Pak krátká přetahovaná a nakonec rána, která pošle Karnaka do říše snů. Zed je udýchaný.

ZED (PRO SEBE)

Hlupáku. Teď už není cesta zpátky...

TAJNÉ MÍSTO

Karnak sténá, jak se probírá z mdlob. Prostor, kde se nachází, se chvěje ozvěnou, musí to být malé a stísněné místo. Občas je slyšet blížící se hluk, jakoby kolem projížděly soupravy metra.

ZED

Slyšíte mě, Karnaku?

KARNAK (TIŠE)

Profesore, co se stalo?

ZED

Musel jsem vás omráčit, abyste jste neudělal nějakou pitomost.

KARNAK

Kde jsme? Proč je tu tma?

ZED

Není podstatné, kde jsme, ale kdo je tu s námi.

KARNAK

Nerozumím, kdo je tu?

MUŽSKÝ HLAS

Naše tváře nikdy nespatříte, pane Karnaku. Kvůli vlastnímu bezpečí.

KARNAK

Kdo jste?

ZED

Nejste jediný, kdo si přinesl ze Země vzpomínky. Žít s nimi je utrpení. Ti, kdo tu jsou, o tom můžou vyprávět nekonečně dlouho.

KARNAK

Byli jste na zemi?

Ozve se asi pět shodných odpovědí. Hlasy patří mužům i ženám.

HLASY

Ano, ano, ano. Ano. Ano byli.

MUŽSKÝ HLAS

Jste ve společnosti vrahů, Karnaku.

ŽENSKÝ HLAS

Profesor Zed tvrdí, že jste výjimečný.

KARNAK

Já? Ne. Jsem jen zmatený.

ZED

On ví víc než my.

ŽENSKÝ HLAS

Hledáme toho, kdo si pamatuje jméno pozemského Boha, profesore.

MUŽSKÝ HLAS

Znáte ho?

KARNAK

Ne. Myslím...myslím, že měl spoustu jmen.

MUŽSKÝ HLAS (TIŠE)

Ztrácíme čas. Nic neví.

ŽENSKÝ HLAS

Jak definujete Boha svým studentům?

KARNAK

Bůh přeci není. Existuje Sartomova rovnice, která dokazuje, že při splnutí spermie s vajíčkem, dochází k uvolnění energie. Ta se stává vědomím. Tato energie po zániku těla buď unikne do vesmíru, nebo je uměle zachycena a umístěna do stacionáře. Tam čeká na dobu, kdy bude technologicky možné ji znovu vrátit do nového těla.

MUŽSKÝ HLAS

Vědomí je tedy věčné.

KARNAK

Matematicky...ano.

ŽENSKÝ HLAS

Četl jste Gošeho studii ze tří tisíců stacionářů po celé planetě?

KARNAK

Ne. Byla zakázána federálním úřadem.

ŽENSKÝ HLAS

A víte proč?

Karnak neví. Zavládne ticho.

KARNAK

Ne. Poučte...

MUŽSKÝ HLAS

Ani jediné vědomí držené ve stacionáři
nevykazovalo pocit štěstí.

KARNAK

Nerozumím.

ŽENSKÝ HLAS

Všechny ale spojovala stejná touha.

KARNAK

Touha po čem?

Zavládne znovu ticho.

ZED

Co chtěli pozemští bohové po lidech?

KARNAK

Já nevím.

ŽENSKÝ HLAS

Co jim nabízeli?

KARNAK

Pust'te mě ven!

ZED

Vzpomínejte.

KARNAK

Nemůžu. Moje hlava!

ZED

Vy to přece víte, Karnaku!!!

Ticho je nesnesitelné. Karnak přerývavě dýchá.

KARNAK (ŠEPTEM)

Lásku...

Hudební předěl.

DŮM KARNAKOVÝCH - DEN

Hučení projektoru. Do mechanismu zapadne nový obrázek.

JAMA

Na tomhle obrázku jsi teda pěkně
bledej, otče.

SALY

Jo, to jsme si pro tebe šli do
porodnice. Otec ležel osm měsíců v
knížkách. Věděl toho o mateřství víc
než já.

KARNAK

Přeháníš. Už tu exkurzi do pravěku
proboha vypněte.

SALY

Dva a třicet let jsme na tebe čekali,
Jamo. Doktoři tvrdili, že už děti mít
nebudeme.

JAMA

Kdy budu moct začít kouřit?

SALY

Nebudeš kouřit!

JAMA

Až dostanu svojí kartu, budu si dělat,
co budu chtít!

KARNAK

Přesně tak...do té doby to s náma hold
musíš vydržet.

JAMA

Hned po zkouškách si zažádám o
potvrzení o shodě a už mě nikdy
neuvidíte.

SALY

Jamo, přestaň...

JAMA

...najdu si někoho z druhé strany
planety. Jako jsi to udělal ty, matko!

SALY

Jenže já už měla titul, holčičko.

JAMA

Já školu nepotřebuju. Budu hrát na kytaru.

KARNAK

Tak fajn.

JAMA

Otče nauč mě ještě pár písniček.

KARNAK

Matka ti přece vysvětlila, že po tom výmazu hlavy si už nic nepamatuju.

SALY

Dej pokoj, Jamo.

JAMA

Včera, když jsem se vrátila ze školy, tak jsi hrál.

SALY

Co to říkáš?

KARNAK

Nesmysl...jen jsem se chtěl ubezpečit, že je to pryč.

SALY

Ríde?

KARNAK

Jsem zpátky, Saly. Věř mi.

JAMA

Prosím, vzpomínej, otče! Holky říkaly, že bychom s těma tvejma peckama mohly udělat díru do světa. Třeba mě zplnoletí dřív. Dobrou!

Kroky se vzdalují a pak se ozve vzdálená kytara.

SALY

Pěkně to s ní šije.

KARNAK

Jo. To, jo.

SALY

Nechám jí napsat nějaký hormony, jinak se zblázníme.

KARNAK

A co budeme dělat, my?

SALY

My? Nebudeš si chystat přednášky?

KARNAK

Musím? Dlouho jsme nebyli někde na večeri.

SALY

Myslela jsem, že ti moje jídlo chutná.

KARNAK

To víš, že chutná. Moc.

SALY

Já snesu kritiku...

KARNAK

Můžu tě obejmout, Saly?

SALY

Jestli chceš.

Přivine se k ženě.

KARNAK (TIŠE)

Řekni mi, co cítíš?

SALY

Teplo.

KARNAK

A ještě něco?

SALY

Tvůj dech?

KARNAK

Dál?

SALY

To je nějaká hra?

KARNAK

Ještě. Ještě. Co cítíš?

SALY

Ríde, co to má znamenat? Pust' mě.
Nejsem nemocná, nepotřebuju, abys mě
objímal.

KARNAK

Saly...

SALY

...Ríde, co to děláš?!

Mlaskne facka. Oba se zadýchali.

SALY

Jestli se mě ještě jednou dotkneš
pusou, budu to hlásit jako napadení.
Rozumíš mi?

KARNAK

Promiň. Je to moje chyba. Omlouvám se.
Jsem unavenej. Jdu si lehnout.

Kdesi vyzvání telefon, ale nikdo ho nezvedá. Konečně se ozve
schránka.

ZED - SCHRÁNKA

Dovolali jste se do hlasové úschovny.
Zanechte vzkaz.

KARNAK (ŠEPTEM)

Zede, vím, že je pozdě. Omlouvám se.
Já, já musím najít Verunku...jinak se
zblázním. Přemýšlel jsem o tom. Zítra
vám řeknu svůj plán...

Hudební předěl.

UNIVERZITA

Je slyšet sirény, hlasy a chaos. Lidé si šeptají. Karnak se
proplétá školou.

KARNAK

Dovolíte, pardon, prosím, pust'te mě.

POLICISTA

Stůjte! Dál nemůžete!

KARNAK

Já tu přednáším. Prosím, moje osobní
karta. Jdu do kabinetu za profesorem
Zedem.

POLICISTA
To bych vám nedoporučoval.

KARNAK
Proč? O čem to mluvíte?

MORY
Pusťte ho prosím dál, to je v pořádku.

KARNAK
Mory, co se to tu děje?

MORY
Ty to nevíš?

Zavládne ticho. Ne, Karnak neví nic.

MORY
Údržba našla ráno Zeda oběšeného ve skleníku.

KARNAK (VYDECHNE)
To není možný...

MORY
Je to horší, než si myslíš. Mám tady federály, mravnostní, propagandu a tisíc jinejch agentů, kteří tu slídí jako psi.

KARNAK
Zed už není...

MORY
Nikdy jsem ho neměl brát zpátky.

KARNAK
Proč to udělal?

Je slyšet zvonek oznamující začátek hodiny.

MORY
Proč? Protože to byl blázen! Musíme federálům ukázat, že s tím nesouhlasíme. Tady jde o budoucnost školy, Rýre! Pojď, svolal jsem pedagogickou radu!

Hluk studentů, šepot a vrzání nás přenese do učebny.

UNIVERZITA/ UČEBNA

Šum hlasů utiší syčivý zvuk dveří.

KARNAK

Dobrý den, posadte se.

Zadky se uvelebí. Lavice praskají. Ticho.

KARNAK

Jak víte, profesor Zed dnes...*(hlas se mu zlomí)* jsem povinen vám přečíst oběžník pana ředitele.

Zašustí papír. Odkáže si.

KARNAK

Studenti, smrt je zbytečná a definitivní ztráta vědomí. Je neomluvitelná a zbabělá... Každá energie uniknuvší do vesmíru, je ztrátou pro naši společnost a může ohrozit její budoucnost. Sebevražda je nejhorší zločin, jakého se občan může na státu dopustit...

Zavládne ticho.

STUDENTKA

A proč?

KARNAK

Už jsme to přeci probírali. Naše schopnost rozmnožovat se, je stále nižší. Více jak devadesát procent ženských vajíček a ještě vyšší procento spermií jsou sterilní. Do budoucna nám tak hrozí vyhynutí. Vědomí je ve stacionářích připraveno k znovuzrození.

STUDENT

Co se stalo s vědomím profesora Zeda?

KARNAK

Zřejmě zaniklo ve vesmíru.

STUDENT

Ale neví se to přesně?

Karnak zaváhá.

KARNAK

Přesně to ví jen profesor Zed.

STUDENTKA

Vy si také myslíte, že je to zločin?

KARNAK

Já, já...

Karnaka vysvobodí klepání na dveře. Hydraulika je otevře.

RAFA

Omlouvám se, kolego. Můžete na okamžik?

KARNAK

Otevřete si Obecné vědění na straně sedm tisíc pět set dva a nadepište si obsahy kapitol, hned jsem zpátky...

Dveře za jejich zády se zavřou. Chodby hučí vzduchotechnikou. Rafa mluví tiše, až konspirativně.

KARNAK

Poslouchám vás, Rafo...

RAFA

Ráno...ráno, když jsem přišla do kabinetu, našla jsme ve své zásuvce tuhle obálku. Je na ní vaše jméno.

KARNAK

Od koho je?

RAFA

To nevím, ale podle rukopisu soudím na kolegu Zeda. Věděl, že jeho stůl zabaví...

KARNAK

...tak jste se dočkala. Teď máte kabinet pro sebe.

RAFA

Dělejte si s tím, co chcete. Měl byste ale vědět, že nesouhlasím s napomáháním zločinu. Tohle jsem nikdy neviděla.

Její rychlé kroky se rozléhají chodbou. Karnak roztrhne obálku.

ZED

Omlouvám se vám za těžkosti, kolego, ale čekal jsem už příliš dlouho. Smrt

je nový začátek. Vy jste důkaz,
Karnaku. Galová mi přinesla injekční
stříkačku s vaší krví. Našel jsem v ní
chybějící odpověď. Poslední, co pro
vás můžu udělat je, že nechám zemřít i
vás...

Hudební předěl.

UNIVERZITA/ ČÍTÁRNA

Spěšné kroky a otevírání dveří.

HLAS DVEŘÍ
Univerzitní knihovna, zákaz veškeré
konzumace, pití nápojů a kouření.
Stanovy výpůjčního řádu, jsou k
nalezení v recepci v nultém patře...

Karnak rychle píše na klávesnici.

KARNAK
Akademický vstup do biochemické sekce.

SYSTÉM (MECHANICKÝ HLAS)
Zadejte kód, pane.

Slyšíme, jak Karnak cosi napíše.

SYSTÉM (MECHANICKÝ HLAS)
Vítejte profesore Zede. Prosím,
klíčové slovo.

KARNAK
Okruh biochemie, podokruh Země,
klíčové slovo: oxytocin.

SYSTÉM (MECHANICKÝ HLAS)
Výsledky hledání: Výskyt, trestanecká
kolonie Země. Ověření - žádné.
Oxytocin - peptidický hormon
pozemských savců. Vylučován do krve
při milostné předehře nebo kladné
emoční odezvě. Slangově - hormon
lásky.

KARNAK (ŠEPTEM)
Hormon lásky...

Karnak pochopí Zedův vzkaz.

KARNAK
Přítomnost na naší planetě?

SYSTÉM (MECHANICKÝ HLAS)
Vyloučena.

KARNAK
Vyloučena...

Hudební předěl.

DŮM KARNAKOVÝCH

Slyšíme nádechy a výdechy. Karnak kouří.

SALY
Mohla bych to zkusit, otče?

KARNAK
Jamo, chodíš jako duch.

SALY
A ty tady celý odpoledne sedíš u okna
a civíš do mraků.

KARNAK
Matka už přišla?

SALY
Neřeknu jí ani slovo...

Karnak vzdychne.

KARNAK
Mohla bys už vědět, že kouření není
ani dobrý, ani zdravý.

JAMA
To je konec přednášky?

KARNAK
Přesně tak.

JAMA
Tak, proč kouříš ty?

KARNAK
To je paradox zlovyku.

JAMA
Takže říkáš něco jinýho, než děláš?

KARNAK

Tak na...prosím. Zkus si to.

Slyšíme, jak si dívka nebere kouř a pak se rozkašle.

JAMA

Tfuj, to je svistvo, otče...

KARNAK

Proto se vyplatí poslouchat rodiče.

JAMA

Matka říkala, že seš úplně jinej, co ses vrátil. Škoda, že si nepamatju, jakej jsi byl před tím.

KARNAK

Hloupej. Hrozně hloupej, Jamo.

JAMA

Profesor nemůže bejt hloupej.

KARNAK

Hlupáka nedělá vzdělání.

JAMA

A co tedy, otče?

KARNAK

Nechceš mi říkat jinak, než otče?

JAMA

A jak jinak?

KARNAK

Nevím. Třeba - třeba táto?

JAMA

To zní jako bláto...

KARNAK

Mně se to líbí.

JAMA

Mně ne. Já vím, proč seš jinej, otče.

KARNAK

Á, už je to tady. Dcera poučuje rodiče. Tak poslouchám.

JAMA

...protože ty si to pořád
pamatuješ...to, co jsi zažil na Zemi.

KARNAK

Blbost...

JAMA

Já to nikomu nepovím. Přísahám!

KARNAK

Jamo...

JAMA

Nic ti nesmazali, že ne?

Karnak zhluboka vydechne.

KARNAK (TIŠE)

Na tom nezáleží.

JAMA

...a tobě se tu nelíbí.

KARNAK

To je nesmysl. Jsem tu doma, Jamo.
S váma.

JAMA

Jak ses dotknul matky pusou, to jsi
dělal na Zemi?

KARNAK

Jamo, o tom nemůžu mluvit. A nechci,
abys nás s matkou šmírovala.

JAMA

Chtěla bych to taky zkusit.

KARNAK

Ne...

JAMA

Je to něco zlého?

KARNAK

Ne. Není to nic zlého.

JAMA

Bolí to.

KARNAK

Jamo.

JAMA
Nehejbej se, otče.

Je slyšet, že otce políbí.

JAMA
Všechno na Zemi je tak divný?

KARNAK
Všechno...

JAMA
A tak hezký. Jako ty tvoje písničky.

SALY
Já jsem tě varovala Ríde!

JAMA
Matko!

KARNAK
Vysvětlím ti to, Saly!

SALY
Nechci, abys mi něco vysvětloval! Já
ti nevolím, abys naši dceru zatahoval
do svého šílenství...

KARNAK
Nic se nestalo!

Slyšíme, jak vytáčí cosi na komunikátoru.

JAMA
Matko, je to moje vina!

SALY
Vězeňská zpráva? Potřebuju pomoc s
bývalým trestancem! Okamžitě!

JAMA
Uteč, otče! Prosím!

KARNAK
Není kam, Jamo. Není kam...

Hudební předěl.

REPATRIAČNÍ ODDĚLENÍ STÁTNÍ VĚZNICE

V podzemním prostoru rotuje větrák. Je slyšet kroky. Hlasy.
Skřipění kol.

ZŘÍZENEC

Udělejte místo pro vozík!

Projede vozík.

SALY

Co se děje? Kam ho vezete!

ZŘÍZENEC

Zeptejte se doktora!

SALY

Co je mu?

ZŘÍZENEC

Dál nesmíte, madam! Je mi líto!

KOUP

Paní Karnaková!? Jsem doktor Koup.

SALY

Co se stalo, doktore. Proč ho
dovážejí?

KOUP

Je mi to moc líto...za svoji praxi se
mi to stalo jen dvakrát. Mozek pana
profesora nám pod impulzy zkolaboval.

SALY

Zkolaboval? Co to znamená?

KOUP

Kvůli předešlému selhán jsme museli
nastavit vyšší frekvenci pulzů.

SALY

Bude ale v pořádku?

Koup s odpovědí váhá.

SALY

Můžu...můžu ho vidět?

KOUP

Je v agónii, paní Karnaková. Převezli
jsme ho na intenzivní péči, ale obávám
se, že jeho návrat do normálního

života už není možný. Je jen otázkou
minut, kdy...kdy tělo zastaví své
funkce. Přijměte moji upřímnou
soustrast.

Saly rychle a hluboce dýchá.

KOUP

Tady je číslo na naší psycholožku,
prosím, zavolejte jí hned. Pomůže vám.
O umístění ve stacionáři budete
informována do tří měsíců od úmrtí.

Hudební předěl.

REPATRIAČNÍ ODDĚLENÍ STÁTNÍ VĚZNICE

Slyšíme přerývaný dech. Dveře zasyčí.

KOUP

Už jste při vědomí?

KARNAK (ŠEPTEM)

Je mi hrozná zima...

KOUP

To dělá utrapamin - anestetikum.
Nespěchejte.

KARNAK (ŠEPTEM)

Proč? Proč to všechno?

KOUP

Potřeboval jsem na pár minut zastavit
vaše srdce, abych tělo dostal přes
kartotéku.

KARNAK

Moje tělo?

KOUP

Mám dvě sestry a nevlastního bratra,
pane Karnaku. Bratra, který mě
vychoval a kterého jsem vždy velmi
obdivoval. Před pár dny mi zanechal
podivný vzkaz. Profesor Karnak musí
zemřít, aby se svět znovu zrodil. Víc
vás asi nemusí zajímat...

KARNAK

Profesor Zed byl vaším...

KOUP

...nesouhlasím s ním ani s vámi.
Odporuje to mé práci a přesvědčení.

KARNAK

Tak proč...

KOUP

Možná proto, abyste sám pochopil, jak
moc se mýlíte.

Zašustí papír.

KOUP

Tady je adresa, na které žije vědomí,
se kterým jste se spojil na zemi.
Pamatujte si ji. Ten papír teď zničím.

KARNAK

Jižní pobřeží...

KOUP

Za tuhle informaci by mě okamžitě
suspendovali a přeložili do poslední
díry na týhle planetě.

KARNAK

Děkuju vám...

KOUP

To nemusíte. Nedělám to kvůli vám.
Tady máte šaty. Za tři hodiny se bude
střídat služba. Mezi aktivacemi kódů
zbývá třicet vteřin na to, abyste
zmizel požárním schodištěm. Osobně
hádám, že vás do zítra chytí a
skončíte ve Vanze. Od teď jste přestal
existovat.

Hudební předěl.

VLAK

Hučení rychlovlaku.

VLAK (MECHANICKÝ HLAS)

Vlaková souprava se pohybuje rychlostí
osm set padesát sedm ramů za hodinu,
venkovní teplota i tlak vzduchu jsou v

souladu s normou o přežití. Vlhkost
vzduchu devadesát dva procent, hustota
mraků patnáct bodů pod dlouhodobým
normálem...vane silný nárazový vítr
s občasným deštěm.

KONDUKTÉR

Dobrý den, vaše jízdní doklady.

KARNAK

Tady...prosím.

Cosí uvnitř přístroje hlučně zaprotestuje.

KONDUKTÉR

Kráč zatracenej. Prosím, přiložte oko
k přístroji.

Mašinka znovu zaprotestuje.

IDENTIFIKAČNÍ (MECHANICKÝ HLAS)

Přístup zamítnut.

KONDUKTÉR

Vaše identita se neshoduje s jízdním
dokladem, pane.

KARNAK

Opravdu? To je podivné. Jsem profesor
Karnak.

KONDUKTÉR

Je mi líto, podle databáze, je
profesor Karnak po smrti. Kde jste
vzal jeho průkaz? (*ticho*) Budu muset
zavolat ochranku a uvědomit federály.

KARNAK

Počkejte. Byl jsem...byl jsem vážně
nemocný. Možná v nemocnici udělali
chybu.

KONDUKTÉR

To je vaše věc. Já mám povinnost
nahlásit černý pasažéry. (pípne
vysílačka) Ostraha, slyšíte mě?

Je slyšet chrchlavý hlas ve vysílačce.

KARNAK

Můžete...můžete zavolat mé dceři?
Potvrdí vám, že mluvím pravdu.

Konduktérovi se nechce.

KONDUKTÉR

...neměl bych se s vámi vůbec bavit.

KARNAK

Prosím vás...

KONDUKTÉR

Jméno?

KARNAK

Jama Karnaková.

KONDUKTÉR

Volat Jama Karnaková.

Přístroj okamžik vyzvání. Pak se ozve Jama.

JAMA (TIŠE)

...jsem na přednášce, můžete zavolat později?

KONDUKTÉR

Momentík, mladá dámo. Mám tady chlápk, co tvrdí, že je váš otec. Můžete to potvrdit?

JAMA

Můj otec? Můj otec je...

KARNAK

Jamo? Slyšíš mě? Musel jsem odjet, abych vyřídil důležitou věc. Mluvili jsme spolu o ní. Pamatuješ se?

Jama je chvíli ticho, jak zpracovává informaci, že otec je naživu.

JAMA

Vrátíš se?

KARNAK

Slibuju ti to. Slibuju...

JAMA

Budu se těšit - táto.

Přístroj zmlkne.

KONDUKTÉR

Tak protentokrát, pane...tady máte náhradní doklad a vyřídíte si to na úřadech. Mrtvole neprodají ani oběd na nádraží.

KARNAK

Jak dlouho ještě pojedeme?

KONDUKTÉR

Vy necejtíte slanou vodu, pane? Jsme tu!

Rackové přehluší hučení vlaku.

POBŘEŽÍ

Silný vítr, vzdálené vlny a jekot opeřenců. Blíží se vůz. Brzdí. Řidič musí mluvit velmi nahlas.

ŘIDIČ (KŘIČÍ)

Nechcete svézt do města?

KARNAK

Děkuju! Jdu na útes!

ŘIDIČ

Na útes?! Blíží se bouřka!

KARNAK

Je to daleko?!

ŘIDIČ

V tomhle?! Tak dvě hodiny po skále. Žebříky kloužou a maják bude stejně zavřenej. Mějte rozum!

KARNAK

Hledám Harpovu boudu!

ŘIDIČ

To je od majáku ještě půl dne cesty. A v noci má sněžit! Mějte rozum!

Vítr zavane ještě prudčeji.

ŘIDIČ

Vemte si aspoň tohle. Satelitní vysílačka! Kdyby bylo zle, spojí vás s pobřežní hlídkou.

KARNAK

Děkuju!

ŘIDIČ

Já bych už ten turizmus konečně
zakázal!

Vůz se vzdaluje. Vysílačka se roztříští o kameny. Vítr lomcuje s
Karnakovým oblečením. Bouře sílí.

KARNAK (PRO SEBE)

Přece to teď nevzdáš, Karnaku...ted' už
ne.

HARPOVA BOUDA

Vítr skučí v štěrbinách. Pěsti dopadnou na dveře. Rána a ještě
rána. Nikdo se ale neozve.

KARNAK

Je tu někdo?! Prosím vás...

Konečně se líné kroky došourají ke dveřím. Panty povolí a do
boudy se natlačí rachot bouře a větru. Na podlahu se sveze tělo.
Kdosi ho popadne a táhne dál. Pak se dveře zavřou a uvězní nečas
venku. Hlas ženy je hrubý nepřátelský.

HARPOVÁ

Co tady chcete?

KARNAK (UDÝCHANĚ)

Hledám vás...

HARPOVÁ

Mě? Proč? Byla jsem ve městě a
zaplatila všechny úroky. Až prodám
stádo, doplatím, co bude třeba.

KARNAK

Vy si mě nepamatujete?

HARPOVÁ

Co já vím. Všichni ouřadové jsou
stejný.

KARNAK

Já jsem Kuba.

HARPOVÁ

Co je Kuba?

KARNAK

Naše dítě přežilo...

HARPOVÁ

Musel vám vomrznout mozek nebo co!
Jestli chcete, zalezte ke kamnům a
ráno vypadněte.

Karnak se sebere ze země.

KARNAK

Veru...

Cosi kovově cvakne.

HARPOVÁ

Stát! Tohle je puška na porážení
dobytka. Celkem spolehlivě vám
vypumpuje mozek z hlavy...

Karnak rychle dýchá. Je vyčerpaný a zklamaný.

KARNAK (TIŠE)

Tak jste měl pravdu, profesore...jen
naprostá marnost.

Je slyšet praskání ohně, chrápání Harpové a bouři venku. V tom se
do noci ozve ještě další zvuk. Jakoby to byla píseň, kterou
Karnak hrál na kytaru. Tichá, bolestivá. Karnak vstane.

KARNAK

Paní Harpová? Paní Harpová...

Ozve se kovové natažení uzávěru zbraně.

HARPOVÁ

Krok dozadu.

KARNAK

Co je to?

HARPOVÁ

Toho si nevšímejte. To je prokletí
mého života.

KARNAK

Kdo...kdo to zpívá?

HARPOVÁ

Snacha.

KARNAK

Vy nejste Mete Harpová?

HARPOVÁ

Ne. Ale kvůli ní žiju v týhle díře. Já jsem Guna. Mete se zbláznila.

KARNAK

Proč?

HARPOVÁ

Zavinila smrt mého syna. Když ji přivezli z vězení, pořád chtěla utíkat. Nedá se s ní mluvit. Blábolí, nesmyly. Musím jí svazovat. Stačí?

KARNAK

Můžu ji vidět?

HARPOVÁ

Ne. Je nebezpečná. Čekám, až si pro ni přijedou z blázince. Jenomže helikoptéra se sem dostane prej až na jaře.

KARNAK

Odvedu ji, jestli chcete.

HARPOVÁ

Nepůjde. Všech se bojí!

KARNAK

Se mnou půjde. Věřte mi...

HARPOVA BOUDA/SKLEP

Vrznou vrata a kroky se rozbijí ozvěnou klenutého prostoru.

HARPOVÁ (ŠEPTÁ)

Vidíte tyhle jizvy. Pokousala mě, když jsem jí venčila na řetězu.

KARNAK

Nechte nás prosím o samotě.

HARPOVÁ

V žádném případě ji nerozvazujte ruce. Tady je paralyzér, kdyby byla agresivní, přimáčkněte jí to na krk.

Její kroky zmizí. Karnak udělá pár kroků dopředu. Slyšíme trochu vyděšený dech.

KARNAK

Mete?

Odpovědí je mu jen rychlý dech.

KARNAK

Sundám ti ten provaz, jestli můžu.

METE HARPOVÁ (TIŠE)

Já nikam nepůjdu...

Rozvazuje uzly.

KARNAK

Odkud znáš tu písničku?

METE HARPOVÁ

Co tu chcete?

KARNAK

Přišel jsem si pro tebe.

METE HARPOVÁ

Tak se to tý čarodějnici konečně povedlo? Vymejete mi zase mozek!

KARNAK

Ne, já...

METE HARPOVÁ

...copak tě nevarovala!

Ozve se rychlý pohyb. Padne tělo. Zápas.

METE HARPOVÁ

Na tuhle vidličku ale zapomněla.

Napřáhne. Karnak jí chytne ruku. Přetahují se.

KARNAK

Ne...přestaň...Veru, přestaň!

METE HARPOVÁ (ŠEPTEM)

Cos to řekl?

KARNAK

Možná jsme oba jen blázni, ty i já...

METE HARPOVÁ

Jakube?

KARNAK

Nebo jsou šílený všichni kolem nás?

METE HARPOVÁ

Jak jsi mě našel?

KARNAK

To profesor Zed... zjistil, že se mi v krvi objevil oxytocin. Přivedl mě za tebou.

Cinkne vidlička, kterou Mete odhodila.

METE HARPOVÁ

...a já už skoro věřila, že jsem doopravdy blázen.

Obejme ho a políbí.

METE HARPOVÁ (ŠEPTEM)

Jsme prokletý, Jakube...

KARNAK

Ne, jsme požehnaný. Máme něco, po čem tu všichni touží.

METE HARPOVÁ

Guna nás hned zítra udá.

KARNAK

Odejdemo do Vanze. Tam je možné žít bez identity.

METE HARPOVÁ

A pak? Co pak?

KARNAK

Pak musím přijít na to, jak to dát ostatním. Jamě, Saly...všem, co po tom touží. A já na to přijdu...my dva na to přijdeme.

Hudební předěl a...

KONEC